

חוק איסור אפיית לילה, תשי"א — 1951 *

1. «אפיה» פירושו — אפיית לחם, חלה, עוגות, וכל מאפה קמח, לרבות כל עבודה הכרוכה באפיה, בין שהיא נעשית לפנייה ובין לאחריה ;
 «ארגון עובדים רפרזנטטיבי» פירושו — ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים בענף האפיה ;
 «ארגון מעבידים רפרזנטטיבי» פירושו — ארגון מעבידים הנוגע בדבר ושחבריו מעבידים את המספר הגדול ביותר של עובדים בענף האפיה ;
 «מפקח עבודה» פירושו — מי שנתמנה מפקח עבודה כמשמעותו בפקודת מחלקת העבודה, 1943¹ ;
 «מפקח עבודה אזורי» פירושו — מפקח עבודה שנתמנה על ידי שר העבודה להיות מפקח עבודה אזורי ;
 «לילה» פירושו — השעות שבין 22.00 ובין 06.00.

איסור אפיית לילה

2. אפיה בלילה אסורה.

יוצאים סכף האיסור

3. האיסור על פי סעיף 2 אינו חל על —

- (1) אפיית הפרט לצרכי ביתו ;
- (2) אפיית מצות וביסקויטים למיניהם למכירה בסיטונות, במקום שהעבודה מתנהלת במשמרות ואין בו אפיה אחרת.

עבודות הכנה או גמר

4. (א) עבודות הכנה או גמר מותרות בשעות שקבע שר העבודה, בהודעה שפורסמה ברשומות, לאחר התייעצות עם ארגון העובדים הרפרזנטטיבי ועם ארגונים רפרזנטטיביים של מעבידים.

(ב) עבודות הכנה הן —

- (1) הסקת התנור ;
- (2) הכנת הבצק ;

עבודת גמר היא —

רדיית המאפה מהתנור.

(ג) מספר בני האדם שיעבדו בעבודות הכנה או גמר המותרות כאמור לא יעלה על —

- (1) אחד — למשמרת של שבעה או פחות מזה ;
- (2) שנים — למשמרת של יותר משבעה, אך לא של יותר מארבעה עשר ;
- (3) שלושה — למשמרת של יותר מארבעה עשר.

אפיית לילה בספרים מיוחדים

5. (א) אפיה בלילה מותרת, אם מאורע שאין לראותו מראש, או קלקול במכונות או בצידוד, מחייבים זאת, כדי למנוע הפרעה רבה במהלך העבודה.

אפו בלילה על פי סעיף קטן זה, תימסר, לכל המאוחר למחרת היום, הודעה על כך בכתב למפקח עבודה אזורי, ולא ימשיכו לאפות בלילה אלא אם נתן המפקח היתר בכתב ולפי התנאים שנקבעו בהיתר.

* נחקק בכנסת ביום כ"א באדר א' תשי"א (27 בפברואר 1951) ; הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 42 מיום ג' בסיון תשי"א (19.5.50), עמ' 153.
¹ ע"ר מיום 15.2.43, תוס' 1, עמ' 1.

(ב) בלילה הקודם לחג, לשבת או ליום מנוחה שבועי אחר שבו אין אופים באותו מקום — מותרת האפיה.

היתר אפיית
פיצה

6. (א) שר העבודה רשאי להתיר אפיה בלילה או בשעות מסוימות של הלילה —
- (1) בתקופה שבה קיים במדינה מצב של חירום בתוקף הכרזה לפי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, וכן בשעה שצרכי המדינה או שצרכי ההספקה מחייבים זאת;
  - (2) לצרכים דחופים של צבא־הגנה לישראל;
  - (3) במקומות ישוב ובחדשי השנה שתנאי האקלים מחייבים זאת;
  - (4) לשם אספקת מצות לחג הפסח;
  - (5) במוצאי חג, שבת או יום מנוחה שבועי אחר שבו אין אופים באותו מקום.

(ב) שר העבודה רשאי לקבוע תנאים להיתר, שתכליתם לשמור על בריאותם של העוסקים באפיה, על בטחונם ועל רווחתם.

(ג) היתר יכול להיות כללי או מיוחד; הודעה על מתן היתר כללי וכן התנאים שנקבעו לאותו היתר בתוקף סעיף קטן (ב) יפורסמו ברשומות.

(ד) היתר מיוחד יוצג על ידי מי שניתן לו ההיתר, הצגה נראית לעין, במקום שבו מעבידים לפיו.

(ה) לא יינתן היתר, חוץ מהיתר על פי סעיף קטן (א) (1) ו־(2), אלא לאחר התייעצות עם ארגון העובדים הרפרזנטטיבי ועם ארגונים רפרזנטטיביים של מעבידים. (ו) שר העבודה רשאי בכל עת לבטל היתר.

7. (א) סמכויותיו של מפקח עבודה, ביחס לכל מקום שיש לו יסוד להניח שיש בו אפיה שחוק זה חל עליה, הן כסמכויותיו של מפקח עבודה לפי סעיף 10 (1) לפקודת מחלקת העבודה, 1943.

סמכויות ספקח
עבודה

(ב) מפקח עבודה רשאי לחקור כל אדם הנמצא במקום שאליו בא מפקח העבודה בתוקף סמכויותיו לפי סעיף קטן (א), בכל ענין הנוגע לחוק זה, אך לא יידרש אדם ליתן תשובה או עדות העלולה לגלגל עליו אשמה.

מפקח עבודה רשאי לרשום בפרוטוקול את תשובותיו והודעותיו של הנחקר.

(ג) דין הפרוטוקול שנרשם לפי סעיף קטן (ב) כדין פרוטוקול (הודעה) שנרשם לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)², והסעיפים 3 ו־4 לאותה פקודה חלים עליו.

8. (א) מי שהעביד אדם באפיה בניגוד להוראות חוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיו, דינו — קנס עד חמישים לירות או מאסר עד חודש אחד או שני הענשים כאחד.

עבירות וענשים

נתחייב מעביד בדין לפי סעיף קטן זה לאחר שכבר נתחייב לפיו בשתי השנים שלפני כן, דינו — קנס עד חמישים לירות לכל אדם שהועבד כאמור, או מאסר עד שני חדשים, או שני הענשים כאחד.

(ב) מי שאפה בלילה בניגוד להוראות חוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיו, כשאין הוא מועבד על ידי אדם אחר, דינו — קנס עד חמישים לירות או מאסר עד חודש אחד או שני הענשים כאחד.

¹ ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.
² חוקי א"י, כרך א', פרק 5"ד, עמ' 439.

נתחייב אדם בדין לפי סעיף קטן זה לאחר שכבר נתחייב לפיו בשתי השנים שלפני כן, דינו — קנס עד מאה לירות או מאסר עד שני חדשים או שני הענשים כאחד.
 (ג) מי שהפריע למפקח עבודה להשתמש בסמכויותיו, מי שסירב להשיב על שאלה שהוא חייב להשיב עליה, וכן מי שלא הציג היתר לפי סעיף 6 (ד), דינו — קנס עד חמישים לירות או מאסר עד שני שבועות או שני הענשים כאחד.

אחריותם של חברי הנהלת ושל מנהלים

9. חברה, אגודה שיתופית או כל גוף אחר, שהעבירה, בניגוד לחוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיו, רואים כאחראי לעבירה גם כל חבר הנהלה, מנהל או פקיד של אותו גוף ואפשר להביאו לדין ולהענישו כאילו עבר הוא את העבירה אם לא הוכיח אחד משני אלה:

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;

(2) שנקט בכל האמצעים הנאותים כדי להבטיח שהוראות חוק זה בקשר לעבירה הנידונה — יקוימו.

דין אגודה שיתופית

10. לצורך סעיף 8 דין אגודה שיתופית ביחס לחבריה כדין מעביד ביחס לעובדיו.

בית המטבח המוסמך

11. שופט שלום הוא המוסמך לדון בכל תביעה על פי חוק זה ורשאי הוא להטיל את הענשים הקבועים בסעיף 8.

ביצוע ותקנות לביצועו

12. שר העבודה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

העברת סמכויות

13. (א) שר העבודה רשאי להעביר את סמכותו לפי סעיף 6, ליתן היתר מיוחד ולבטלו. (ב) הודעה על העברת סמכויות על פי סעיף קטן (א) תפורסם ברשומות.

תחילת חוק

14. חוק זה יכנס לתקפו ביום כ"ד באדר ב' תשי"א (1 באפריל 1951).

גולדה מאיר סגן שרת העבודה

דוד בן-גוריון ראש הממשלה

חיים וויצמן נשיא המדינה

מספר 25

חוק אגרות מדינת ישראל (מלווה העצמאות), תשי"א — 1951 *

הרשאה לטבלת טילוח

1. שר האוצר מורשה בזה ללוות, בשם מדינת ישראל, סכום שלא יעלה על חמש מאות מיליון דולר (מטבע ארצות הברית של אמריקה), ולהוציא ולמכור למטרה זו אגרות-חוב בארצות-הברית של אמריקה ובארצות אחרות.

שם אנרות החוב וסוגיהו

2. אגרות-חוב שהוצאו לפי חוק זה (להלן — אגרות-חוב) ייקראו „אגרות מדינת ישראל, מלווה העצמאות” (“State of Israel Bonds, Independence Issue”) או בשינויי שם זה, כפי שיקבע שר האוצר, ויהיו משגיי הסוגים האלה:

(א) אגרות נושאות רבית, אשר הרבית עליהן תשתלם בשיעורים חצי-שנתיים, והקרן

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר א' תשי"א (27 בפברואר 1951); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 67 מיום ט' באדר א' תשי"א (15.2.51), עמ' 126.